

ОФІЦІЙНИЙ РОЗДІЛ

II ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ З'ЌЗД ДИТЯЧИХ КАРДІОЛОГІВ

(Київ, 21-22 квітня 2016 р.)

У з'їзді взяли участь понад 250 лікарів різних спеціальностей, з них 152 дитячих кардіологів, 28 кардіохірургів, 25 педіатрів, 22 лікаря ультразвукової діагностики, 13 анестезіологів з усіх областей України, а також кардіологи та кардіохірурги з Італії, Німеччини та Польщі.

Програма з'їзду охоплювала сучасні стратегії та рекомендації стосовно актуальних питань дитячої кардіології — ендovasкулярне лікування вроджених вад серця, кардіологічні аспекти дитячої кардіохірургії (одношлуночкове серце, екстрена кардіохірургія у дітей, інфекційний ендокардит і міокардити у дітей). Окреме місце зайняло обговорення проблеми трансплантації серця у дітей в Україні, її перспектива та реалізація. Особливу увагу було приділено ендovasкулярним методам лікування вроджених вад серця у плода — фетальні інтервенції, показання, процедура, фетальна ЕхоКГ.

Відбулось 6 секційних засідань, проведено 3 трансляції процедур з операційної: ендovasкулярне закриття відкритої артеріальної протоки та відкритого овального вікна, стентування коарктації аорти, проведено майстер-клас з фетальної ехокардіографії професором І. Дангель (Польща).

З'їзд відкрив директор Національного інституту серцево-судинної хірургії ім. М. Амосова член-кореспондент НАМН України В. В. Лазоршинець, який проаналізував стан дитячої кардіології в Україні. Директор Науково-практичного центру дитячої кардіології та кардіохірургії МОЗ України (далі — НПЦДКК) професор І. М. Ємець виступив з доповіддю про перспективні напрями розвитку кардіології в Україні, заступник директора з наукової роботи НПЦДКК професор Н. М. Руденко доповіла про роботу НПЦДКК та висвітлила досвід лікування та ведення пацієнтів з вродженою патологією серця.

Перша сесія з'їзду була присвячена проблемі трансплантації серця у дітей. Доктор А. Вірзик (Польща) розповів про стан дитячої кардіальної трансплантації у світі, підбір кандидатів до цієї процедури, особливості їх ведення та найчастіші ускладнення, власний досвід та загалом таку програму в їх країні. У наступній доповіді А. Вірзик висвітлив польський досвід використання штучних шлуночків серця, як мосту до трансплантації.

Головний позаштатний спеціаліст МОЗ України зі спеціальності “дитяча кардіоревматологія», член-кореспондент НАМН України О. П. Волосовець доповів про поширеність та динаміку частоти захворювань серцево-судинної системи у дитячого населення, надав аналіз роботи дитячих кардіоревматологів по областях.

Друга сесія першого дня з'їзду була присвячена ендovasкулярному лікуванню вроджених вад серця, на якій представлені доповіді Б. В. Черпака “Ендovasкулярне закриття боталової протоки”, Ф. Улехманна (Німеччина), І. О. Дітківського “Ендovasкулярна хірургія при вроджених вадах серця”, Р. Фішера (Польща), О. С. Головенко “Легенева гіпертензія при вроджених вадах серця”. На третій сесії обговорені кардіологічні аспекти кардіохірургії, в якій взяли участь Я. П. Труба, В. Пак, О. Е. Духовський, К. С. Часовський, В. П. Залевський.

Другий день з'їзду відкрився сесією про одношлуночкове серце, де професор Я. Молл, к.мед.н. С. О. Сіромаха, к.мед.н. І. Ю. Мокрик висвітлили проблеми етапності та покази до лікування дітей з такою вадою, відзначили можливі ускладнення та медикаментозні опції щодо них, проведення екстреної кардіохірургії у дітей.

Наступним у програмі було обговорення можливостей ендovasкулярних методів лікування вроджених вад серця у плода та дітей. Професор І. С. Лук'янова доповіла по акушерській та перинатальні аспекти лікування синдрому гіпоплазії лівих відділів серця у плода, професор І. Дангель розповіла про власний досвід лікування кардіоваскулярних мальформацій у фетальному періоді, доктор І. О. Дітківський — про можливі ускладнення таких процедур та методи боротьби з ними, доктор Р. Фішер — про особливості застосування *Amplatzer duct occlude II*.

Остання сесія була присвячена проблемі серцевої недостатності та методам її лікування. Обговорені такі патології серцево-судинної системи, як гіпертрофічна кардіоміопатія, пролапс мітрального клапана, інфекційний ендокардит, міокардити та представлені протоколи ехокардіографічного дослідження дітей з вадами та без, презентовані цікаві діагностичні випадки.

У резолюції з'їзду були визначені перспективні напрями наукових досліджень і заходи в практичній дитячій кардіології:

- Продовжити тісну співпрацю з колегами дитячих кардіоцентрів у Забже та Варшаві (Польща) з метою покращення та вдосконалення методів діагностики вроджених вад серця (ВВС), впровадження найсучасніших методів їх лікування в лікувальних установах України.
- Проведення спільно з Асоціацією серцево-судинних хірургів України у рамках програми “Зупинити епідемію серцево-судинних захворювань в Україні” організаційно-методичної та консультативної роботи в регіонах щодо удосконалення діагностики ВВС у пре- та постнатальному періодах.
- Розробити та розпочати державну програму “Фетальні інтервенції при вроджених вадах серця”.
- Подальше впроваджувати новітні методи ендovasкулярного лікування аномалій розвитку серцево-судинної системи.
- Формувати позитивну мотивацію у лікарів-педіатрів, лікарів сімейної медицини, неонатологів щодо своєчасної діагностики захворювань серцево-судинної системи у дітей.
- Підтримувати розвиток державної програми щодо трансплантації серця дітям.
- Надати можливість та сприяти стажуванню дитячих кардіологів з регіонів у провідних кардіоцентрах України.
- Збільшити роль кардіологів у етапному лікуванні дітей з одношлуночковим серцем.

XIII З’ЇЗД ОНКОЛОГІВ ТА РАДІОЛОГІВ УКРАЇНИ (Київ, 26-28 травня 2016 р.)

У роботі з’їзду взяли участь головні позаштатні спеціалісти МОЗ України, ректори та завідувачі кафедр онкології вищих навчальних медичних закладів та закладів післядипломної освіти України, головні позаштатні спеціалісти обласних/міських управлінь охорони здоров’я, головні лікарі спеціалізованих лікувально-профілактичних закладів, фахівці-онкологи з усіх регіонів України, а також онкологи з Греції, Італії, Німеччини, Південної Кореї, Польщі, Турції, Франції, Швеції, Японії.

Наукова програма містила в собі актуальні проблеми сучасної фундаментальної та клінічної онкології:

- Епідеміологія злоякісних новоутворень, організація протиракової боротьби та скринінгу
- Перспективи, проблеми освіти в онкології
- Фундаментальні аспекти сучасної онкології
- Оптиміальні принципи морфологічної діагностики
- Променева діагностика, променева терапія, ядерна медицина
- Хіміотерапія солідних пухлин
- Актуальні питання анестезії та анальгезії в онкології
- Онкопатологія центральної нервової системи
- Злоякісні новоутворення голови, шиї та лор-органів
- Торакальна онкологія
- Діагностика, лікування та профілактика раку грудної залози
- Абдомінальна онкологія: злоякісні пухлини шлунка; підшлункової залози та печінки; онкопроктологія
- Онкоортопедія
- Онкодерматологія

- Онкоурологія
- Онкогінекологія
- Онкогематологія
- Злоякісні новоутворення у дітей
- Паліативна допомога
- Реабілітація та проблеми якості життя онкологічних хворих

Крім насиченої науково-практичної програми на з’їзді відбулася подія, що має велике значення для вітчизняної онкологічної спільноти: було створено Всеукраїнську громадську організацію “Національна асоціація онкологів України”, обговорено проект її статуту та обрано Правління Асоціації. Головою Національної асоціації онкологів України одноставно обрано ректора Донецького медичного університету ім. Максима Горького МОЗ України члена-кореспондента НАМН України Ю. В. Думанського, а його заступником — директором Інституту експериментальної патології, онкології і радіобіології ім. Р. Є. Кавецького НАН України академіка НАН України В. Ф. Чехуна.

Резолюція XIII з’їзду онкологів та радіологів України

Злоякісні новоутворення разом із хворобами серцево-судинної системи визначають рівень здоров’я нації, оскільки рак є однією з основних причин смертності та інвалідизації населення, зокрема осіб репродуктивного і працездатного віку. Незважаючи на те що заходи протиракової боротьби характеризуються низкою відчутних успіхів, медико-біологічне значення проблеми не зменшується — захворюваність на рак зростає, що скорочує тривалість життя всієї популяції України на 3-3,5 роки. Соціально-економічне значення проблеми визна-